

herhenhørende Bestemmelser burde samles i et særligt i denne Hensigt udfærdiget Regulativ. Et hertil sigtende Forslag er optaget i Lovforslagets § 152.

Forstærkningen.

Til §§ 153—163.

Det var et ikke uvæsentligt Fremskridt, da Hærloven samlede Fodfolkets Mandstab af Forstærkningen i særegne Afdelinger ved at tildele Hæren 12 Forstærkningsbatailloner, nemlig 2 for hver Brigade, 1 for Livgarden og 1 for Bornholms Væbning, hvortil der ved Loven af 28de Mai 1870 endnu er kommen 2 for Kjøbenhavns Væbning, idet man derved ikke blot styrkede det passive Forsvar, men tillige tilveiebragte en væsentlig Støtte for det aktive Forsvar, ved at gjøre det muligt at møde Fjenden i aaben Mark med en saameget større Del af Liniehæren; Forstærkningen skulde nemlig strax ved en Krigs Udbrud tage Del i Besættelsen og Forsvaret af faste Punkter, til hvilke Hæren kunde støtte sig, og tillige udføre en Del af den øvrige Bevogtningstjeneste, hvortil man ellers maatte tage de fornødne Kræfter fra Linie- eller Reserverebataillonerne. For at Forstærkningen imidlertid skal kunne løse disse Opgaver, er det en nødvendig Betingelse, at den i Hærloven fastsatte Ordning gjenføres i sit fulde Omfang, og at der navnlig allerede i Fredstid bliver givet dens Befalingsmænd og Mandstab Velighed til at blive sammenarbejdede; dette er imidlertid ikke sket i de Aar, der ere hengaaede siden Hærlovens Ikrafttræden, og man kan derfor ikke gjøre Regning paa strax at benytte den i det forudsatte Omfang, men Liniehæren maa i Hovedsagen selv overtage de for Forstærkningen bestemte Hverv, saalænge indtil dennes Afdelinger ere blevne sammenarbejdede. Det er imidlertid allerede oftere bleven fremhævet, at man nutildags maa være forberedt paa, at Krigene begynde med kort Varfel, og at der derfor maa lægges den største Vægt paa, at alle Hærens Afdelinger ere saaledes ordnede og indøvede, at de strax ere rede til Kamp. Kan man imidlertid ikke faa det fulde Beløb bevilget,

som behøves til, at hele den nuværende Forstærkning kan ordnes i Overensstemmelse hermed, maa man foretrække at have en mindre, men øvet Forstærkning, som er rede strax ved en Krigs Udbrud, fremfor en større, som først er kampdygtig efter nogen Tids Forløb. Ministeriets Forslag gaar derfor ud paa at indskrænke Fodfolkets Forstærkningsbatailloner fra 14 til 9, hvilket er det mindste Antal, hvormed det vil være muligt at løse den til Forstærkningen stillede Opgave, men samtidig hermed at forandre Hærlovens Bestemmelse, at de kunne afholde 15 Dages Øvelser hvert andet Aar med en Styrke af 400 Mand derhen, at de skulle afholde disse Øvelser; Udgifterne ville derved endog blive noget mindre, end hvad der hidtil har været bevilget til den nuværende Forstærknings Kammer alene.

Denne Indskrænkning af Forstærkningsbataillonerens Antal har man troet hensigtsmæssigt at kunne udføre ved at lade den bornholmste Væbning bortfalde, ved at sammendrage Kjøbenhavns Væbning med de sjællandske Forstærkningsbatailloner til en stærkere, sjællandsk Væbning, heri dog ikke Gardens Forstærkningsbataillon indbefattet, og ved for Fyn og Sylland kun at danne 2 mindre Væbninger, hver paa en Bataillon, saaledes at det af disse to Provindsers Forstærkningsmandstab, der derved ikke faar Anvendelse i disse, kommer til at tjene som fælles Erstatnings- og Depotmandstab for hele Hæren (Lovforslagets § 19).

Ved den sjællandske Væbning er der foreslaaet ansat en General af Forstærkningen, hvorved den tilsvarende i Henhold til Loven af 28de Mai 1870 oprettede Post ved Kjøbenhavns Væbning er bortfalden. Forstærkningsbataillonerens faste Kammer ere de samme, som Hærloven tildeler disse Afdelinger, kun er der for hver af dem foreslaaet 5 Oversergenter i Stedet for 5 Sergenter, for noget at hjælpe paa de mindre gode Forfremmelsesforhold i Underofficerkorpsen, som fremkomme ved Forøgelsen af Linie- og Reserverebataillonerens Sergentantal. Man har troet i Forslaget at burde indføre den Bestemmelse, at Kompagnicheferne saavidt muligt hvert andet Aar skulle deltage i 35 Dages